

פרשת נצבים

"כי המצווה הזאת..לא נפלאה היא ממך ולא רחוקה היא..לא בשמים.. ולא מעבר לים..
 כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשותו" (דברים: ל', י"א-ט"ו).
 'כוח הרצון' - הוא המפתח לקיום המצווה. אין משמעות למרחק והמאמץ הפיסיים
 עליהם עלינו להתגבר, ובוודאי שאינם משמשים כתירוץ.
 הקלות, הקרבה והזמינות שבקיום המצוות, דווקא הם המבחן האמיתי לכוח הרצון.
 כעת כשהדרך סלולה, יש לגבור על המכשול הגדול מכולם - הלב.
 (עיון בפרשת השבוע)

שיעור פרשת השבוע: שרה עברון

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.38	זמן תפילין /טלית	18.29	הדלקת נרות
9.31	סוף זמן ק"ש	18.40	מנחה א' 14.00 ב' 18.40
18.41←18.46	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
18.30	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.03	צאת הכוכבים	16.45	לימוד 'דור לדור'
20.10	ערבית	17.15	מנחה 13.30
		17.40	שיעור של גילי זיוון
7.30	שחרית נוער בבניה"ס	19.23	צאת השבת
		23.30	סליחות "משולבות"

אחות תורנית- דורית רידר

שֵׁבִי בֵּית
 שְׁלֹמֶךָ

פרשת נזבים

בפסוק ב' של פרק ל' אומר משה: "ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקלו וכו'". כנראה שהביטוי עד (במקום אל), עורר את שימת ליבם של רבים מהפרשנים. הביטוי חוזר בהפטרת שבת שובה, בהושע יד' ב': "שובה ישראל עד ה' אלקיך" (ומשום כך נקראת שבת תשובה גם "שבת שובה").

מעניינת פרשנותו של הרבי מקוצק לעניין זה. כידוע, הוא לא פרסם דברים בכתב – ומה שמפורסם הוא ע"פ עדויות השומעים. והנה כותב כך ישעיהו ליבוביץ בספרו "שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע" בשם הרבי מקוצק: "עלול אדם להיכשל לא רק בעבירות, אלא אפילו במעשים אותם נדמה לו שהוא עושה מתוך כוונה לשם שמים".

מעניין, שגם אחד מה"מתנגדים" (לחסידות) – הנצי"ב מוולוז'ין, הלא הוא נפתלי צבי יהודה ברלין, שעמד בראש ישיבת וולוז'ין בשעותיה הקשות והחמורות, מציע רעיון דומה – בלי קשר לפרשת השבוע. ידועים דברי ביקרתו החריפים על אנשי ירושלים שלפני חורבן בית שני. אני מצטט מן הזכרון: שהיו עוסקים בתורה וגמילות חסדים, אלא שהיו חושדים בכל מי שלא נהג בדיוק כמותם בכפירה – וכך הגיעו ("מתוך כוונה לשם שמים") לשנאת חינם.

פסוק אחד לפני האחרון בפרשתנו אומר: "העדתי בכם היום את השמים ואת הארץ, החיים והמות נתתי לפניך – הברכה והקללה – ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך". איך נפרש את הביטוי "ובחרת בחיים"? האם זה ציווי, שמא זו המלצה בעלמא, אולי זו נבואה, חיזוי שכך יהיה? האם יש לאדם בחירה חפשית? ישעיהו ליבוביץ, בספרו הנ"ל, מביא שתי דעות מנוגדות של שניים מהוגי הדעות של ימי הביניים. "הרמב"ם הוא הנציג הגדול של רעיון בחירתו החפשית של האדם, ובמאמץ אינטלקטואלי-אמוני... משתדל ליישב את רעיון חופש הבחירה, עם רעיון הסיבתיות הכללית של המציאות... וכו' (ר' שם עמ' 911). לעומתו מביא ליבוביץ את ר' חסדאי קרשקש, אשר "תופס את מושג ההשגחה האלוקית, שהיא חלה גם על המרכיבים הרצוניים שבתודעת האדם, אולם יחד עם זאת הוא גם תופס את הלגיטימיות שיש בדרישה המוצגת לאדם לבחור בטוב, שהיא האמונה בה' והדבקות בתורתו, אף על פי שאין האדם אדון לרצייתו".

אם מותר להוסיף "טיפה משלי", נזכרתי באמירה אחת הנוגעת לנושא – אבל טובה רק לאזניהם של "אחינו האשכנזים": מאז שניתן לנו חופש הבחירה – מצבנו בכי רע...

ליקט: חנון אולן

דברים שנהגה חנה'לה אלפרט ביום הזכרון לחברי הקבוצה

כבכל שנה, בשלהי אלול, אנו מתכנסים כאן לאזכרה לחברינו. ברשותכם, הפעם, אדבר בנימה אישית יותר. לכל אחד מאתנו, יקיריו וזיכרונותיו. עבורי, כניסה לבית הקברות, היא כניסה לעולם המתעורר לחיים: סיפורי ילדות שלי, סיפורי אנשים, הוריהם של ההורים, הורי ילדים, אנשים צעירים, אחים וחברים שנקטפו באיבם. יתמות מוקדמת, וילדים קטנים שלא זכו להאריך ימים.

כשהייתי ילדה בגן, הלך לעולמו אחד האבות ששלושת ילדיו היו איתי בגן - שלום אולריך ז"ל. בעצם, לא הבינתי מהי משמעות המילה "נפטר", ששמעתי מפי המבוגרים. בדיוק אז אמי חזרה מנסיעה, ואני, ילדת גן קטנה, רצתי אליה וסיפרתי לה ששלום נפטר, חשבתי לתומי שאני מבשרת לה בשורה טובה, ורק אחר כך קלטתי את משמעות המילה. נושא המוות היה כטאבו. המבוגרים נמנעו מלשתף את הילדים בנושא כאוב זה.

כמו שכתב יצחק כצנלסון בשיר ערש :

נום ילדי קטני, נומה,

לא תדע מאום עדיין

כל עוד לא תדע מאומה---

תוכל עין לעצום.

בתקופת בת המצווה שלנו, בחברת הילדים, נפטר שמואל גולד, אביה של חנוש, שגדלנו יחד כאחיות לכל דבר. איני זוכרת אם **אי פעם** דברנו בנושא זה בכלל, או על אביה בפרט, יוסי טוען עד היום שעדיין לא סיפרו לו שאביו נפטר, והמשכנו כרגיל, כאילו דבר לא קרה.

אני רואה לנגד עיניי אבות ואמהות שהלכו לעולמם, כשהם עדיין אנשים צעירים, בעוד החיים שלנו בחברת הילדים, נמשכו כרגיל, כאילו לא השתנה דבר בחיינו אנו.

לא יכולנו לתאר לעצמנו **איזה משא כבד** סוחב אתו אותו ילד, **ומה עמוק הבור שנפער בחיינו**. והמשכנו לא לדבר, ולא לעורר את הנושא.

סבתי, 'אמא ראל', שהייתה כל כך משמעותית עבורי, ניצבת מולי, באלגנטיות ובאצילות שלה, ואני זוכרת את השאיפה שלי להדמות לה. אבי, שככל שאני מתבגרת אני מגלה מה רב הדמיון בינינו, ואחותי רבקה שנקחה מאיתנו לפתע בלילה אחד - ונעלמה לי **בשיא** עלומיה, בדיוק בה בעת שמצאנו את הקרבה אחת אל השנייה.

לאחרונה נפתח לנו, בני המשק, ערוץ תקשורת באינטרנט, להעלות זיכרונות ומחשבות על עצמנו ועל כל ילדותנו שעברנו כאן יחדיו. בין השאר, העלינו את נושא היתמות והשכול **שמעולם** לא דיברנו עליו. נפרצו מחסומים, צפו ועלו הדחקות משנות הילדות, נוצרו אחווה וקרוב לבבות. הייתה זו חוויה ראשונית.

אחרי שנים רבות, הרגשתי השתתפות כנה **בצער**. נחשפו לעיני כל קטעי הזכרונות שהיו בבחינת העלאת רוחם ודמותם של האנשים היקרים לכל אחד מאיתנו.

ולו לפחות תהא זו נחמתי ונחמתנו בהספד מאוחר זה.

"ועשית כיוור נחשת . . . לרחצה . . . ונתת שמה מים. ורחצו אהרן ובניו ממנו. . ."

עֲשֵׂה לְךָ כִּיּוֹר הַנְחוּשֶׁת מִיַּת הַכֶּנֶסֶת "בַּיִת אֹהֶל"

אמי, בפי הילדים סבתא יוכבד, תרמה את כיוורי הנחושת לבית הכנסת לזכר אבי, שמואל גולד עליו השלום, שנפטר בשנת תשכ"א וזכה עוד להתפלל בו קודם חנוכת בית הכנסת הרשמית. במשך השנים הכיורים התבלו. קוטי כ"ץ נקרא פעם אחר פעם לתקן אותם והיה היחידי שידע לעשות זאת. לפני כשנה וחצי שוב התחילו דמעות לרדת מהכיורים, והתחלתי לברר מי יכול לתקן, ונאמר לי שאחד ויחיד יקותיאל (קוטי בפי העם) הכהן כ"ץ, שהיה כבר חולה אבל עוד התהלך בקרבנו. פניתי אליו, והוא מיד גייס את בנו שנתברר כי תופש אומנות אביו, כדברי רש"י. בהתייעצות משותפת בין אב ובנו, נפסק כי לכיורים אין תקנה. לאחר כחצי שנה נפטר קוטי, וטבעי היה למשפחה, ובראשם אם המשפחה לאה - להנציח את אביהם בבית הכנסת. ומיד הצעתי להציב כיוורי נחושת חדשים. המשפחה חיפשה כיוורים זמן רב: תחילה בארץ ובהמשך במרוקו, בצרפת ובארצות הברית. ולבסוף, נעזרו ביואל עברון שפנה להורים של קרן בוברובסקי (זוכרים את הכתבה עליה ב'עלים' של פרשת כי תצא) ובזכותם נחתו כיוורי נחושת ישר מהמפעל בסין. השבוע לקראת ראש השנה ולקראת יום השנה הראשונה לעלייתו של הכהן יקותיאל כ"ץ למרומים, התקין בנו את הכיורים החדשים, וזכינו להנציח את זכרו ולחוות מעשה אב כסימן לבן. יהי זכרו ברוך-שנה טובה

עוונ

עֲשֵׂת הַדּוֹרוֹת

לקראת יום הזיכרון לחברי הקבוצה בשיתוף פעולה עם ו' תרבות, התגייסו ילדי החטיבה בהדרכת גיל פיש ביום ראשון לארגן את בית העלמין ולעבור ולטפל בכלוך, בנשר העלים, ובניקוי קל של המצבות. היה זה מבצע יפה שהנערים עשו אותו בחריצות, והיה ניכר הכבוד שהם רוחשים למקום. תוך כדי העבודה ניצלנו את הזמן ועברנו דרך הקברים על מספר דמויות מהווי החיים בקיבוץ. התעניינותם של הנערים והנערות היתה מרשימה. הרגשנו את ההתחברות ליסודות העבר, ואכן היה ניתן לחוש שאכן בזכרון סוד הגאולה. תודה אף לגננים שעשו השלמה לניקוי בגיזום ענפים יבשים.

בשם ו' דת: **בְּנֵי אֵילָנֵי הַכֶּדָּר**

נְרֵי זִיכְרוֹן:

ה' תשרי- יום פטירתו של חברנו אברהם אבן חיים (שטקר) ז"ל (תשמ"ז)
 יום פטירתה של חברתנו רחל קרול ז"ל (תשמ"ח)
 יום פטירתו של אהרון אייזנשטט ז"ל (אביהם של לאה גיטמן ואיציק ברזילי) (תשל"ה)

ביום חמישי - חגגנו שלוש שמחות במקביל: חתונה לישראל אסולין עם בח"ל אלית, ב'מצפה הושעיה', וכן אירוסין לשירית לנדאו ובת מצווה לנגה לנדסמן- בקיבוץ. מזל טוב לחוגגים ולמשפחותיהם!

במוצ"ש (מנוחה) - התכנסנו בפעם הראשונה, לאמירת סליחות ב"נוסח המשולב" ספרדי- אשכנזי. אלי קראוס פתח ב'אשרי' כמנהג האשכנזים, במנגינה נוגה, כבימים ימימה. כשעבר הכדור לצד הספרדי, פצח יצחק שלומי במזמור: "בן אדם מה לך נרדם..". ועורר את הקהל שהיה פסיבי עד לאותו הרגע, לתפילה פיוטית מלאת עוז וחדווה. מרגע זה ואילך, שלטה ה'נבחרת הספרדית' והפגינה אקטיביות בכל חלקי המגרש, למעט כמה קטעים אשכנזים- נוסטלגיים. כשחקני חיזוק עלו: זמיר פראווי שבזמן קריאת 'שלוש עשרה מידות' סלסל ברקע בשופרו, ודורון יפרח שהפליא בזמרתו בקטע: "ה' מלך". במהלך התפילה נחשף הקהל לרוח החדשה, והגיע לשיא ב"אדון- הסליחות", אז נסחף לשיר במלוא העצמה את המנגינה המסורתית. יישר כח ל'ועדת-דתי' על הצד הטכני, ובמיוחד על כך שהעזה לצאת מהקופסה ואף להיחשף לביקורות, במקום 'ללכת על בטוח'.

ביום ראשון - ציינו את יום הזיכרון לחברי הקבוצה'. תלמידי החטיבה עזרו בהכנת בית הקברות לטכס, וחנהליה אלברט נשאה נאום מרגש. באותו היום חנכנו שני כיורים חדשים, שהובאו במיוחד מחו"ל, בשתי הכניסות לבית הכנסת- תרומת משפחת כץ, לזכרו של קוטי ז"ל. בהתקנת ה'כיור וכנו'- הושקעו נתינה, מחשבה ובעיקר הרבה אהבה לקיבוץ.

בערב, חגג ליפא עם משפחתו הקרובה, את יום הולדתו השמונים. מיותר לציין שהשמחה הייתה רבה וינשאו נאומים מרשימים..

ביום שני - נערך מבצע 'ביעור חמץ' לרגל השנה החדשה בניצוחו של צוות "אלט-נוי-לנד". פסולת וגרוטאות הוצאו מכל הבתים והחצרות, והיא הלכה ונערמה בכמויות מסחריות. תודה לצבור ששיתף פעולה. מאמץ קטן לחבר, צעד גדול לחזות הקיבוץ- וזוהי רק ההתחלה..

"פרשת השבוע" כתיבה לעלון - הועלה רעיון מקורי ומעניין, לרגל הסבב הבא של קריאת התורה: את עמוד 'פרשת השבוע' יכתבו חברי הקהילה לעלון, כל אחד על פי נטיית לבו ומנקודת מבטו, בכתיבה חופשית. אפשר להעלות רעיון מכל סוג שהוא, ולהתחבר אליו דרך 'פרשת השבוע' או ה'הפטרה' מנקודת מבט אישית, פוליטית, ספרותית, מחשבתית ועוד. חשובה בעיקר - המקוריות, הרעננות וחופש המחשבה. כל אחד מקוראי העלון- מוזמן לבחור פרשה, מ"בראשית" ועד ל"האזינו" ולהעביר אליי מראש את הבקשה- כל הקודם זוכה!

ברכת שנה טובה לכל בית סעד, מצעיר ועד וותיק. החלמה מהירה ורפואה שלמה, לכל החולים שבבתי החולים, בבתי ההחלמה ובבתיהם הפרטיים.

ולכולנו-בריאות,נחת, פרנסה טובה, בטחון, שלום, שלוה ואושר.

קובץ הלכות לראש השנה תשצ"ז

תקיעת שופר:

- א. חייב כל אדם לשמוע תקיעת שופר בראש השנה.
- ב. מן התורה יש לשמוע תשעה קולות (שלוש סדרות של: תקיעה, תרועה, תקיעה). אך מכיוון שנסתפקו חז"ל מהי התרועה שאמרה התורה (שברים, תרועה או שברים תרועה), יש לשמוע 30 קולות (שלוש סדרות של תשר"ת, תש"ת ותר"ת). המנהג לשמוע מאה קולות.
- ג. המתפלל ביחידות ללא מנין אינו תוקע במוסף, אלא תוקע שלושים קולות בלבד קודם מוסף.
- ד. התוקע מברך בשני הימים: "לשמוע קול שופר" ו"שהחיינו", ומכוון להוציא את כל ציבור השומעים ידי חובתם בברכות ובתקיעות. גם הציבור יכוון לצאת ידי חובה בברכות ובתקיעות.
- ה. יש לתקוע מעומד. גם הקהל נהגו לעמוד בכל התקיעות, למרות שמעיקר הדין ניתן לשבת בתקיעות שלפני מוסף (30 הראשונות). בתקיעות שבחזרת הש"ץ יש לעמוד מעיקר הדין.
- ו. אין להפסיק בדיבור מתחילת הברכות עד התקיעה האחרונה (כל תפילת מוסף).

קידוש היום והדלקת נרות:

- א. אוכלים ושותים ושמים בר"ה, ואע"פ שהוא יום דין, מכל מקום הוא חג ואנו מצווים בו "ושמחת בחגך".
- ב. גם בקידוש בליל החג השני יש לברך "שהחיינו", ונהגו לקחת פרי או בגד חדש (מכיוון שיש הסוברים שאין לברך ביום השני וכך ודאי יכול לברך). גם מי שאין לו פרי או בגד חדש יברך "שהחיינו".
- ג. אסור להכין שום דבר מיום א' ליום ב' של ר"ה. לכן אסור להכין את נרות הלילה השני ביום הראשון, וכן אסור להכין אוכל או לחמם את המאכלים ולערוך את השולחן ביום הראשון לקראת היום השני עד שיהיה ודאי לילה (19: 20).
- ד. בליל החג השני אין להדביק את הנרות לפמוטים. ניתן כמובן להשתמש בנרונים או להכין נרות כבר מערב החג.
- ה. בליל החג השני אין לכבות את הגפרור בו הדליקו נרות, אלא להניחו בכלי עד שיכבה מעצמו. כך הדין גם בליל החג הראשון לנוהגות להדליק נרות לאחר התפילה.

בישול בגז וכיוון 'שעון שבת':

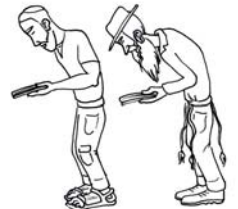
- א. התירה התורה להכין ולבשל ביום טוב לצורך סעודת החג, לכן במהלך החג מותר לבשל לצורך החג. את הגז יש להדליק מנר שהודלק בערב חג (נר נשמה).
- ב. במהלך הבישול ניתן להגביר או להנמיך את השלהבת לצורך התבשיל (שיתבשל יותר או שלא יישרף).
- ג. בגמר הבישול אין לכבות את האש ע"י סיבוב כפתור הגז, מכיוון שכיבוי האש לא נעשה לצורך אוכל נפש. כיצד בכל זאת ניתן לסגור את האש לאחר הבישול?
אמנם כיבוי שלא לצורך 'אוכל נפש' אסור ביום טוב, אבל גרם כיבוי – מותר. אציע שתי אפשרויות כיצד לכבות את האש בגרמא:
1. ניתן לסגור את הברז של בלון הגז מחוץ לבית (לאחר כמה שניות האש תכבה). לא לשכוח לסגור את כפתור הגז לאחר כיבוי האש).
2. נרתח מים בפנינג'אן לצורך הכנת קפה, תה או בישול ביצים. כאשר המים ירתחו ויעלו על גדותיהם הם יכבו את האש, ואז ניתן לסגור את כפתור הגז. אין להרתח מים לצורך כיבוי בלבד.

ד. יש להיערך ולכוון את 'שעוני השבת' של המזגנים ושל המאור למשך שני ימי החג. במהלך החג ניתן לשנות את זיזי 'שעון השבת' ולהאריך את המצב הקיים. כמו כן אפשר לגרום להקדמת ההדלקה או הכיבוי מכיוון שמותר לגרום לכיבוי ביו"ט (יביע אומר חלק ג, סימן יז, יט).

תפילה:

- א. בעשרת ימי תשובה יש לומר "המלך הקדוש" במקום "הא-ל הקדוש". אם אמר "הא-ל הקדוש" או שמסופק אם אמר כראוי – חוזר לראש התפילה, מכיוון ששלוש הברכות הראשונות נחשבות כאחת.
- ב. בברכת "השיבה שופטינו" בעשרת ימי תשובה יש לחתום "המלך המשפט" במקום "מלך אוהב צדקה ומשפט". אם טעה – אינו חוזר כיוון שהזכיר "מלך".
- ג. בשבת שובה בברכת "מעין שבע" (בערבית) יש לומר "המלך הקדוש שאין כמוהו".
- ד. מי שלא אמר "זכרנו לחיים", "מי כמוך", "וכתוב לחיים" ו"בספר חיים" והזכיר שם ה' בחתימת אותה הברכה – אינו חוזר. כך דינו גם של מי שטעה והשמיט את ההוספות "ובכן תן פחדך..." בברכה השלישית בתפילות ר"ה ויוה"כ.

יהי רצון שישמע בורא עולם תפילותינו ותקיעותינו ונוכה כולנו יחד להכתב ולהחתם לשנה טובה ומתוקה יחד עם כל בית ישראל.

סליחה, ומה עם שאר הציבור, לפני?

קבלת ההחלטה על אמירת הסליחות, המשלבת בין הנוסחים, נעשתה, לדעתי, בצורה שגויה. הודעה לציבור על כך, ללא מתן זמן ראוי לתגובה, נחשדת בעיני כנסיון מחטף.

גם התייעצות עם רבנים, בעבר ובהווה, אינה מהווה תחליף לדיון ציבורי רציני, בסוגיה זו שכרוך בה שינוי נוסח התפילה (אותו קבעה אסיפת החברים). לכן לפני כל פעולה העומדת בניגוד להחלטת האסיפה, יש לקבל את אישור האסיפה.

לכשיידון הנושא בכובד ראש, יהיה לי גם מה להגיד על שימור מסורת, ואופן שינוי מסורת. עד אז אני מציע לשקול שנית אם מהלך זה, שנעשה בחפזה, היה ראוי.

כמובן שכוונתי למניין הרשמי של ועדת דת, וכל מי שחפץ לארגן מניין, לפי נוסח זה או אחר, תבוא עליו הברכה.

אחרית לפתח ביתנו

המכתב הזה נכתב מתוך תסכול וכאב .

אנו בני המשק, לאורך חייו דמיינו את עצמנו כדור ההמשך, מובילי מהלכים, אנשי מפתח חשובים ומשמעותיים בקיבוץ. הקיבוץ אהוב על כולנו וילדותנו הטובה חרוטה בנו - בזכותו.

אם בחשבון נפש עסקינן, נשמח לשתף אתכם בדברים שבנפשנו.

כל זוג שמתחתן ומתחיל לעבור כאן תהליך בפורטנציאל לקליטה נתקל במספר קשיים שגורמים לו לצערנו לחשוב יותר מפעמיים אם להמשיך את חייו בקיבוץ, גם אם עזיבתו תעלה לו ביוקר (כספי ומנטלי).

להלן מספר נקודות למחשבה שעל כולנו להתייחס אליהן ולא רק בכתב על דפי העלון אלא בפועל ממש:

***יחס** - אנו זוג צעיר שהתחתנו וכבר כשנה גרים בסעד. לא זכינו ליחס מועדת קליטה. האם זה נראה כנכון? אולי איננו יודעים מה תפקיד ועדת קליטה ?

***בני המשק הרווקים** - בהתחלה - הבטחות לזוגות הצעירים שממש עוד מעט משפצים בתים והם יגורו בשכנות טובה ובידידות. בנוסף - פינוי מזורז של הרווקים הצעירים מדירותיהם, כי ממש כל רגע מתחילים בשיפוצים. ובסוף - דחיית הפרויקט כי רק לאחר כל זה, התברר שעלותו יקרה מכדי שהקיבוץ יעמוד בהוצאות כאלה כרגע. כולנו נותרנו קרחים מכאן ומכאן. מדוע לא מסיימים תכניות ובודקים תקציב לפני שמוציאים מישהו מהבית? למה בקלות דעת כזו?

***חלוקת תפקידים** - אנו מרגישים כלקוחות מאוכזבים של רכזי הועדות, שהרבה דברים נופלים בין הכיסאות והאכזבה נובעת מכיוון שעל כל כך הרבה תפקידים ממונה אותו אדם. האם חסרים מתנדבים?? נשמח לפניית וכן נוכל להתנדב ולעזור...

***תחזוקה** - אנו זוג צעיר במשך תקופה ארוכה מאוד (כשנתיים) מחכים לשיפוץ בבית כדי להתקיים ולחיות בתנאים סבירים. לאחר שיחות עם כל הדרגים (בלי לדלג על אף אחד) דבר עדיין לא עזר. למה הדבר צריך להגיע לכדי סכנת נפשות כדי שהדברים יתוקנו?? האם אין מספיק אנשי מקצוע שיכולים להתפנות אפילו כדי לראות את הבעיה??

***תשבץ** - אנו יודעים כמה עבודת שיבוץ הדירות אינה פשוטה. ניכרת בשנים האחרונות עליה באוכלוסיה ואנו שמחים לראות זאת. ברורה לנו הכוונה לקלוט תושבים הבונים את ביתם בשכונה שליד הקיבוץ, כהכנה לקליטתם בקהילה. אך האם נכונה החשיבה שקליטתם קודמת לקליטת בני או בנות משק הרוצים לבנות את ביתם בקיבוץ? כי זוהי תחושתנו לעיתים... אנו חושבים שיהיה נכון לתת את סדר העדיפות הראשון לבני או בנות המשק הרוצים ובוחנים את בניית ביתם בקיבוץ כחברים ושותפים. השקעת משאבים זה דבר חשוב, אך מי חשוב יותר עבורכם?? קליטתם של קבוצות הקליטה האחרות דחופה כל כך שאינה ניתנת לדחייה עד להסדר סביר לבני המשק?? מעורבותם של שאר הנקלטים שווה בעינינו בין אם הם חיים פה 20 שנה ובין אם הם נכנסים היישר

לביתם החדש . הכל עניין של רצון, המעוניינים להתחבר - מתחברים, המעוניינים להתרחק - מתרחקים ... במידה וישנם משאבים לקליטתם המוקדמת ולהקל על השתלבותם, עינינו לא צרה - אך לא על חשבוננו ... זהו מכתב מיני רבים שעלו על דפי העלון, שעוסק בבני המשק הצעירים . מכאן נסיק שהדבר בוער בליבנו ושישנה בעיה ...

רובנו כבני משק רואים את המשך דרכנו כאן בקיבוץ אך עם יחס קצת שונה . איננו רוצים להיות כמובנים מאליהם . אנא עשו מאמצים קטנים כדי שנישאר (עם חיוך) וכך כולנו נרוויח ונוכל לקלוט יחד את ילדינו שלנו .

נשמח לקבל תשובות או תגובות או יחס מכל חבר/תושב/נקלט בקיבוץ שאיכפת לו גם אם אין לו בנים שגרים בקיבוץ! ...

שבת שלום ובשורות טובות

מיכל אפרתי וספיר חביביאן

לשפּרה והרר דוד אסולין

מלל טוב לנישואי הנכח

ישראל עם בח"ל אלית (מצפה הושעיה)

לחיה ויהודה ניר, לשפּרה ניר

שתלכו להרבה שמחה ונחת!

ולכל המשפחה

מלל טוב להולדת הנכדה - נירה

בת אלית ולנתי שניר

לגיין ולאייליק הוק ולכל המשפחה

מלל טוב להולדת הנכדה

ערן - אביטל

בת לדפנה ולעזרא הוק

(תיקון וצדכון משבוע שעבר)

צנת אש מסכמת תקופה, כרכלת ואצת ח'ינוך

בימים אלו אני מסיימת את תפקידי כרכלת חינוך. חשבתי כי גיליון "עלים" לקראת ר"ה הוא הזדמנות טובה כדי לסכם תקופה זו.

כהונתי החלה ב"טבילת אש"- פשוטו כמשמעו. מספר שבועות לאחר כניסתי לתפקיד, בשבת חנוכה, הפציצו מטוסי חיל האוויר בעזה ובכך ניתן האות לפתיחת "עופרת יצוקה". אני זוכרת שביום ראשון בשעות הבוקר המוקדמות בצאתי ממשרדו של מנהל הקהילה- הסתכלתי לשמים וחשבתי - "למה עכשיו? ולמה דווקא לי?". מאז ובמשך כל השנים הבאות כל פעם שהייתה הסלמה במצב הייתי מתחננת ביני לבין עצמי- רק לא עוד מבצע, לא הפעם. חכו בסבלנות שאסיים...

בכל אופן, אין ספק שהיה זה אתגר מורכב להעסיק את ילדי הקיבוץ מ- א'- י"ב במרחבים מוגנים במשך כשלושה שבועות (למי ששכח - לא היו אז מ"מדים בבתים, כך שהכל היה מסובך יותר). האתגר הראשון והעיקרי היה לגייס ולרתום את צוות החינוך למשימה. עד היום אני אסירת תודה לצוות, שלמרות הבעיות האישיות של כל אחד ואחד הם התגייסו למשימה ועשו זאת במסירות ובתחושת שליחות. אולי לא כל כך נעים לומר, אבל אצל ילדיי האישיים תקופה זו חרותה כתקופה מיוחדת.

רבות דובר על המשמעות הרבה של שינוי אורחות החיים בסעד על מערכת החינוך החברתי. ההשפעה העיקרית הינה, שתקציב המערכת עבר להיות מורכב כמעט כולו מתשלומי הורים. היה עלינו לבדוק היכן אפשר לקצץ ולייעל מבלי לפגוע בעבודה החינוכית-חברתית הנעשית במערכת. ישנם דברים שקיצצנו בהם ולא ידענו איך נסתדר בלעדיהם והיום כשנזכרים בהם מעלים חיוך, כגון - ארוחות בוקר בבתים הכוללים והכנת סנדוויצ'ים ע"י המדריכות, ממתק שבת. ישנו רק דבר אחד שצמצמנו, ועד היום הילדים מתקשים להיפרד ממנו - המתנפחים בבריכה בסוף הקיץ! אנו ממשיכים ומנסים למצוא כל הזמן את האיזונים בין ניסיונות להקל על תשלומי ההורים ובין הצורך להמשיך ולהישאר רלוונטיים, אטרקטיביים ולמלא את היעדים והמטרות שלנו. הקיצוץ הגדול נעשה בצמצום המשרות של כל צוות החינוך. כיום, אף אחד מהעובדים במערכת החינוך החברתי לא עובד במשרה מלאה במערכת (החל מהרכזת וכלה באחרון המדריכים). קיצוץ המשרות גורם לקשיים גדולים במציאת כח אדם איכותי, פנוי ויציב לאורך זמן.

נושא נוסף שנדרשנו לעסוק בו רבות היה "עבודת הילדים". כיום לא פשוט למצוא מקומות עבודה לילדים מסיבות רבות ומורכבות. השינוי באורחות החיים הגדיל את האתגר שעומד בפנינו בנושא זה. בחברת התיכון פיתחנו מודל שחלק מהכנסות של הילדים עבור עבודתם מופנה לקופת תיכון משותפת שהיא מקור המימון לפעילויות חוץ (קייטנה, טיול גיוס וכד') ומעבר לכך כל אחד יכול להרוויח לצרכיו. נראה כי הרעיון הובן אצל מרבית נערי התיכון.

בעקבות השינוי הארגוני שעשו הענפים במשק ובקהילה, כיום על כל שירות או ציוד שאנו מבקשים להשתמש בו אנו מחויבים בסכום כסף. הדבר מקשה על ההתנהלות הארגונית והתקציבית. לפעמים יש תחושה שאיבדנו את תחושת הביתיות לטובת העסק, וקצת יותר רוחב לב יתנו הרגשה הרבה יותר משפחתית ונעימה.

שינויים נוספים התרחשו בסעד בשנים האחרונות- גידול באוכלוסייה, כאשר רבים מהמצטרפים אינם מגיעים מרקע קיבוצי ואינם מכירים את מערכת החינוך החברתי, הקמת שכונה קהילתית, התכנסות לתא המשפחה והורים הנמצאים בשעות הצהריים בבית. כל אלה הביאו אותי לתחושה כי יש לקיים תהליך, שיכלול שיח קהילתי, יבדוק ויחדד את המטרות והיעדים של החינוך החברתי, כיצד מיישמים אותם וכיצד מתזקקים את הקשר בין הקהילה למערכת. הוקם צוות שהורכב מחברי ועדת חינוך ועוד מספר הורים שנכוננו למשימה. הצוות בליווי הדרכה חיצונית הוביל את התהליך. במשך התהליך התקיימו שני ערבי הורים. האחד - בתחילת התהליך ובו דנו בסוגיות המעסיקות את ההורים, והשני - בסוף התהליך, בו הוצגו התוצרים בפני הקהילה. החזון של המערכת הורחב ועודכן, ועל פיו התקבלו החלטות הקשורות למבנה המערכת, לתכנים של הפעילויות, לשילוב כל ילדי הקהילה במערכת, לגיוס והכשרת הצוות ועוד. החזון וההחלטות האופרטיביות מהתהליך נמצאים אצלי, ואוכל להעביר אותם לכל דורש.

השנה, עלו 28 ילדים לכיתה א' (כך ירבו) והדבר הצריך אותנו לפתוח בית נוסף. היום אנו עובדים בשלושה בתים שבכל אחד מהם כשלושים ילדים. בית כולל צעיר לילדי כיתה א', בית כולל לילדי כיתות ב'-ג' ומפ"ל לילדי כיתות ד'-ו'. משמח מאוד לראות שכל הילדים שעלו לכתה א' משתלבים במערכת החינוך החברתי. ככלל, למרות השינויים הרבים שהתחוללו בסעד ובעקבות זאת במערכת, אחוזי ההשתתפות של הילדים גבוהים מאוד והיקף הפעילות, למרות הצמצומים, משמעותי למדי.

מובן מאליו שבארבע שנים כל כך אינטנסיביות היו רבים וטובים שעמדו לצדי ומאחורי, סייעו וגיבנו. בלעדיהם לא הייתי צולחת את התפקיד ואני חבה להם תודות רבות. אסתכן ואנסה למנות אותם- ראשית, להורים ולקהילה, שנתנו בי אמון רב לאורך כל הדרך, לחברי ועדת חינוך שליוו אותי לאורך השנים, ולחברי צוות החשיבה של התהליך, שהצטרפו בחצי השנה האחרונה ותמיד היו נכונים ונתנו גיבוי. לצוותים היקרים לאורך כל השנים, שתמיד עשו ככל יכולתם ומעבר לכך, למרכזי הענפים במשק ובקהילה, למרכזי וועדות, לאנשי הנהלת החשבונות על אגפיה השונים ולאנשי המשרדים, למש"א, לרב ארי, לצוות חינוך מיוחד, למנהל הקהילה עופר שלומי - על האמון והגיבוי.

ואחרונים אחרונים חביבים- למשפחתי היקרה. לאישי שנשא ברוב עולו של הבית ואפשר לי לעבוד גם בשעות לא קונבנציונליות ולילדי היקרים שאפשרו לי לנהל מערכת שהם חלק ממנה ולא ביקשו שאמנע מכך.

ולסיום, לאורלי - עלי והצליחי ויהא ה' בעורך.

למלכה אה ואכל המסחה
 מלל טוב להולדת הנ'נה
 נכדה אשרה ולאלנקי
 בת אהדס ולבוצל אלנקשטיין

ארוחה Fe ברכה – סאלוניהט Fe אכילי החט

בראש השנה נוהגים לאכול מאכלים מסוימים כסימנים וכסגולות, ובכל מאכל טמונות ברכות ותפילות לשנה החדשה. מעבר לסמליות, לכל מאכל יש גם שפע של תכונות בריאותיות חשובות שיתנו לנו עוד סיבות טובות לאכול ממנו:

תפוח - קליפת התפוח עשירה בסיב תזונתי, פקטין, המשפר את היחס בין הכולסטרול "הטוב" לכולסטרול "הרע", מסדיר פעילות מעיים ונמצא כבעל פעילות אנטי סרטנית. כמו כן, התפוח מכיל ויטמין C ועוד נוגדי חמצון המסייעים במניעת מחלות ובראשם מחלות הקשורות למערכת הנשימה ומיני סרטן.

דבש - מכיל ויטמינים, מינרלים וחומצות אמינו. הדבש מרפא פצעים, קוטל חיידקים ווירוסים, מטפל בכיבים, נוגד דלקת, מחזק את הלב ואת העיניים ועוד ועוד... אכילת דבש עם מזונות העשירים בסיידן, משפרת את ספיגת הסיידן במערכת העיכול. רצוי מאד לצרוך דבש לא מחומם שכן בתהליך החימום הוא מאבד מערכיו התזונתיים הנפלאים.

רימון - מכיל נוגדי חמצון חזקים ביותר וכן חומרים המאיטים תהליכי הזדקנות. מפחית כולסטרול, מחזק את הלב, מונע אנמיה, מסייע במניעת סרטן, מנקה רעלים, מסייע לדלקות מפרקים, מטפל באפטות בפה ובדלקות חניכיים. ברימון חומרים לשיפור בריאות העור והשיער, ומומלץ לשלב את גרגריו בסלטים חיים וכקישוט לתבשילי אורז ודגנים אחרים.

דגים – דגי מים עמוקים מכילים חומצת שומן, אומגה 3, החיונית לתפקוד תקין של כלי הדם והמוח. לכן טובים לטיפול מחלות לב וכלי דם, דיכאון, שיפור הזיכרון, טיפול במחלות עור ומניעת מחלות סרטניות. כמו כן הדגים מכילים ויטמין A ו D, ויטמינים מקבוצת B, סידן וזרחן, ונחשבים למקור טוב לחלבון וקלים לעיכול. כדאי לבחור דגים כגון טונה, מקרל, סלמון, וסול המכילים כמויות גבוהות יחסית של אומגה 3.

תמר - התמר מכיל ויטמיני B, C, בטאקרוטן, ברזל, מגנזיום, אבץ, סלניום, סידן, אשלגן וסיבים תזונתיים. התמר מנקה ומטהר את המעיים, מחזק את מערכת החיסון, מחזק ומספק אנרגיה זמינה לגוף לשמירה על ערנות פיזית ונפשית. תמיד כדאי להחזיק בתיק 3 תמרים וחופן שקדים, לרגעים של עייפות או "נפילת סוכר".

דלעת - מכילה ויטמינים חשובים כמו E ו-C, וכן ברזל וסיבים תזונתיים. הדלעת נחשבת למזון מחזק, כמו כל הכתומים, ומצויינת במצבי חולשה חיסונית, מחלות חוזרות או התאוששות ממחלה ממושכת. הדלעת קלה לעיכול, דלת קלוריות, ויכולה להשתלב במגוון תבשילים. בתוך הדלעת נמצאים גרעיניה – המוכרים לרבים כסוג של פיצוחים. כדאי מאד להכיר את **גרעיני הדלעת** שאינם קלויים (ניתן לקנות גם גרעינים קלופים לא קלויים), ולשלבם בסלטים, מאפים ותבשילים. גרעיני הדלעת ידועים ברפואה העממית כקוטלי תולעים וטפילי מעיים. הם עתירי אבץ, מינרל חשוב לבריאות השיער, העור ומערכת החיסון. בשל תכולת השומן שבהם נסתפק ב-2-1 כפות ליום.

סלק - הסלק מכיל ויטמינים שונים וכן מינרלים כמו ברזל, מגנזיום ואשלגן. בסלק יש חומרים נוגדי חמצון ולכן הוא נחשב לירק אשר מונע סרטן, וגם ידוע כמנקה את הדם (מרעלים, שומנים וכולסטרול), מסייע בטיפול בעצירות ובאנמיה ובמניעת מחלות לב וכלי דם. מומלץ להתנסות ולאכול את הסלק חי, ולהרוויח את שלל הויטמינים שבו, וכן את טעמו המיוחד. ניתן לגרד דק סלק חי, יחד עם גזר, ולתבל במיץ לימון, מעט מלח ופלפל, להעשיר בעשבי תיבול ולאכול בהנאה.

יהי רצון ויתקיימו בנו כל הברכות והתפילות, ונזכה לשנה טובה ובריאה!

שחר סמיט -

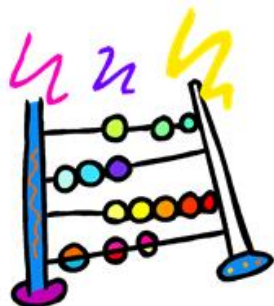
(מטפלת בתזונה טבעית וצמחי מרפא)

איהודית ואיצקה מוסנלון
מלא טוב אהואדת הנ'נה
נכדא אמתמר ואהרון כרח'ד
בת אאיצד ומריט כרח'ד

אחדווה ואיהודה אא אמי
מלא טוב אהואדת הנ'ן
נכד אאודי ז"א ואתי איכט
בן אאאה ואאאצד כהן

אליפא אהרנ'י שהאיצ אאבורות
באצ מאור פניט - ונוצט הליכות
חורז חרוזים ומחשב אימטריות
איט הספריט וחז החידות
כותב נאומים מראשים, וברכות
מלא טוב מכל בית סצד
ושתזכה אצוד הרבה פניט טובות

איפה הצעירים שלנו? דיווח מן השטח לקראת ראש השנה תשע"ד

המשתחררים במשך השנה האחרונה:

חיים הוד, אפי גולן, ניר לייכטר, ענת קימלמן, בן-ציון לנדאו, שאול עברון,
אור זיון, גיל פיש, רוני וידס, אלעד סימון - עלו והצליחו והקב"ה יהיה עמכם!

חיילינו הותיקים הממשיכים לשמור עלינו מכל רע:

גאי גולן	- נהג מפקד (בהצלחה בשחרור המתקרב)
דורון גינצברג	- נחל
ישראל אסולין	- חילוץ והצלה (מזל טוב לחתונה!)
אביב קסט	- גולני
עדי יום טוב	- גבעתי
שובל כהן	- מגלן
צורי סימון	- שייטת
מחול אפרים	- גולני
צור גולן	- חיל האוויר
ענבל פיש	- מתגייס בחשוון
ישי קימלמן	- אגף תכנון אסטרטגי
ירין יפרח	- שריון
עדו וייס	- פרויקט תלפיות
תומר לייכטר	- צנחנים
חיים פרידמן	- חיל הים
אביעד עברון	- שריון

בנות שרות לאומי הממשיכות שנה שניה:

נעם אש - אולפנת חדרה
חן הלפרין - גן און (חינוך מיוחד) תל אביב
רננה לנדאו - גרעין משמתי "ישי" רחובות

בוגרות י"ב שהחלו שרות לאומי - עלו והצליחו:

הילה וידס - חינוך מיוחד תל אביב
שילה סימון - משרד הבטחון תל אביב

הממשיכים לחצי שנה נוספת בישיבות, מכינות:

עמר דרורי	- מכינה בית ישראל	אריאל שלומי	- ישיבת ירוחם
סלע ברנע	- ישיבת עתניאל	לוטן כהן	- סיים מכינה בשדרות (מתגייס בטבת)
יפתח גינצברג	- ישיבת אור עציון	חן קאופמן	- סיימה י"ג ביפתח (מתגייסת בטבת)
עומר לנדאו	- ישיבת אור עציון		

בוגרי י"ב תשע"ב - עלו והצליחו:

מור אורן - מדרשת באר בירוחם
חובב לזר - ישיבת מעלה גלבע
עדן אסולין - גן אוטיסטים ירושלים
הלל פיש - בית נעם

נאחל לכולכם שנה טובה, הצלחה בכל מעשיכם, צאתכם לשלום ושובכם לשלום. בהזדמנות זאת
אנחנו רוצים לברך את אילנה ורחל ברזילי על שנים של השקעה בהכנת חבילות לבנינו במסגרות
השונות.

ולמלי קסט וחגית גולן שמחליפות אותן עלו והצליחו!

נה סופה - חולת חוא"ע

* אנו פונים לכל ההורים וכמובן לאוכלוסיית חומש:

אנא ספרו לנו על שינויים - החלפת מסגרות וכו' ושמרו על קשר.

איתן הימן- 0523934509

עדיאל גינצברג - 0528694567

חנוש שנון - 0523934506

לקראת השנה החדשה – הרפורים ואחשבות בנושא קליטת בנינו

בעלונים האחרונים, וכן בשיחות כאלה ואחרות אנו שומעים חוסר שביעות רצון מצד בני קיבוץ על יחס או חוסר יחס אליהם, של מערכות הקליטה בסעד.

ראשית, אם זו **התחושה**, כנראה שמשוהו בתקשורת ההדדית לא עובד. נראה שלא קיימת תקשורת מספיק ישירה ומשמעותית בין ועדת קליטה לבין משפחות צעירות ובני קיבוץ רווקים.

בני הקבוץ בהיותם בנינו, אשר גדלו פה, יתכן ונדמה לנו שהכל ברור להם, ואינם זקוקים ליד התומכת והמושטת לאלו המגיעים מבחוץ, ללא רקע, וללא הורים המתגוררים בסעד. עלינו לזכור שלא כך הוא הדבר, וכל משפחה צעירה, כמו כל בן קיבוץ רווק, חי כאן בזכות עצמו, וזכאי לקבל את השירות שמערכת הקליטה מעמידה לטובת האוכלוסייה הצעירה. אין ספק שבנושא זה ועדת קליטה צריכה לקיים דיון בהקדם האפשרי, כיצד ניתן לשפר את התחושה, ולקדם עניינים הדורשים טיפול, על מנת שבנינו יחוו כאן רצויים ומוזמנים. דבר זה חייב להילקח בחשבון בעבודת ועדת קליטה. נראה שיש צורך להגדילה במספר חברים צעירים שישקפו את הלכי הרוח של הצעירים ויעבו את הקשרים בין הוועדה למשפחות הללו.

בנושאי **האחזקה** של בתי הצעירים. בעיה זו לתחושת צעירים, חוזרת ונשנית. נראה שהכיוון אליו צריך ללכת הוא למנות אדם שזה יהיה תפקידו- לטפל באופן אינטנסיבי בפניות אלה, לתאם בין בעלי המלאכה ובין המשפחות/צעירים, ולדאוג שהדברים אכן יבוצעו.

בנושא **עבודת הבנים** בחופשות ולאחר חזרתם מלימודים- למיטב ידיעתנו המערכת המשקית (חלופ) ומש"א מודעים היטב לצורך לחבר את בנינו למערך העבודה, עושים מאמץ בכיוון זה, ולא מעט פעמים אכן נמצאים פתרונות לכך. סביר שאין הצלחה מלאה, יתכן ונעשו טעויות במקרים מסוימים, אך בואו נזכור שלא פעם עבודת חוץ קורצת יותר, ולפעמים זו הסיבה. אין ויכוח שעבודה בקיבוץ היא מרכיב חשוב ביותר בקליטה בקיבוץ.

עם כל זאת, מתבקש שההסתכלות של בנינו על מערכת הקליטה, ראוי שתהיה גם היא מנקודת מבט מורכבת ואחראית קצת יותר. נתייחס לכמה נקודות שהועלו-

דיוור-אנחנו מודעים לצורך להגדיל את מאגר הדיוור לזוגות צעירים, כחלק ממאמץ הקליטה שאנו מצויים בו. בהמשך לכך, נכון הוא שתכננו להעביר חלק מדיירי הקוביות לבית יוצאי צבא וגיוורא, על מנת שנוכל לאחד דירות בקוביות עבור זוגות. להבנתנו- רווק צעיר בגילאי 21-30 יכול לגור בתנאים מאד נוחים בבית גיוורא. אין שום הכרח להתגורר כיחיד בקוביה +ממ"ד. בוודאי לא כאשר אנו רוצים להכשיר זאת למשפחות, ואולי אף למשפחתו בהמשך, לאחר נישואיו.

במכתבן ב"עלים" שואלות הכותבות לגבי ביטול פרויקט איחוד הדירות בקוביות – מדוע לא מסיימים תכנית, ובודקים תקציב לפני שמוציאים מישהו מן הבית? "למה בכזו קלות דעת?"

הקורא שאינו מצוי באמת עלול להתרשם שהחלמאות חוגגת. מי שמצוי בתהליך, יודע שלתכנן פרויקט כזה לוקח חודשים עוד לפני הביצוע. מאות שעות עבודה הושקעו בבחינת פרויקט זה. החל מהחלטה של צוות צמ"ד שאנו מחויבים להכשיר דירות צעירים נוספות למשפחות בנינו, שברוך ה' מתחננים ורוצים לבוא לסעד, דרך איתור המבנים, פגישת עדכון עם הבנים הצעירים - ארבעה חודשים מראש על מנת להכניס לכך, שיצטרכו לעבור בעקבות כך לבית גיורא וליוצאי צבא, סיום חוזים עם סטודנטים כדי שיפנו את החדרים לבני המשק הללו בחודש אוגוסט, בניית צוות שיטפל בפרויקט, הזמנת משרד אדריכלים שיתכנן את הדירות בקוביות באופן שתהיינה דירות מחודשות יפות ונוחות, קבלת חמש חלופות אפשריות, בחירת החלופה המועדפת, תיקונים, הכנת כתב כמויות, תמחור העלויות בהתאם לכתב הכמויות, אישור הנושא בהנהלת הקהילה, והיערכות להבאה לדין ואישור באסיפה. מדובר על $\frac{3}{4}$ מיליון ₪, שמטרתם להכשיר ארבע דירות בנות 65 מ"ר קוביות, עבור משפחות בנינו. מה לעשות שלפעמים התכניות משתבשות מכיוון בלתי צפוי. השנה הגרועה בענפי החקלאות יצרה מצב שאישור ההשקעות נעשה רק באוגוסט, ורק כעת נוכחנו לצערנו, שהקיבוץ לא יכול להרשות לעצמו להיכנס השנה לפרויקט זה.

לומר שזה היה מהלך של קלות דעת- זו אמירה חסרת כל בסיס, שלא לומר פוגעת. למרות כל הרצון הטוב לסייע למשפחות צעירות לקבל דירות טובות, בהן יוכלו לשהות למספר שנים ללא מעבר- פתאום מוצאים עצמם כל מי שטרחו שעות על שעות עבור זה, מוצאים ככאלה שנהגו בקלות דעת על ידי אותם אלה שעבורם ובשבילם נכנסנו לפרויקט הגדול הזה.

משנה זהירות צריך לנקוט גם בסעיף "התשבץ". לנו כקיבוץ יש אינטרס גדול שכל מי שבא לגור בשכונה, יתגורר תקופה מסוימת בקיבוץ, יאמץ את השפה, הרוח, האווירה של סעד שכל כך חשוב לנו לשמור עליה. הלוואי והיינו יכולים לאפשר זאת לכל המשפחות הללו. אני חושב שאנו מצליחים לייצר כאן איזון עדין ונכון בין הצורך של הקיבוץ לגדול, לקלוט משפחות חדשות, ולאפשר לבני דור נאות, לבין מתן אפשרות לנחיתה רכה יותר למשפחות שכונה. העמדה של "הם- ואנחנו", ולא יתכן שיהיה "על חשבוננו", היא הסתכלות מזווית ראייה צרה, ולא מתוך הסתכלות קהילתית רחבה, הרואה את צרכי כל הקהילה, מתוך אחריות כוללת. (בכלל, אנו מאחלים לכל משפחה בארץ שתוכל לסייע לבניה, כמו שאנו מסייעים לבנינו החיים כאן עימנו).

ציפייתנו לשנה הבאה, שבד בבד עם המהלכים המחייבים את טיפולה של ועדת קליטה לשיפור המצב, גם צעירינו – בנינו יצליחו לצאת ממעגל התחושה הקשה והמדבקת, אל עבר הסתכלות חיובית היודעת להעריך מה שנעשה, ימשיכו להירתם לפרויקטים שונים, ולהיות חלק מתוך הקהילה הנהדרת שמתקמת מול עינינו.

שנה טובה

איכל אחיטוב ואפר

הנהלה הקהילה

רב תודות

תודה רבה לאיילת דרורי אשר סיימה את תפקודה כאם מועדון לחבר. זכינו במשך כל התקופה למועדון נקי, מסודר ומאובזר, וכן חדר הנצחה. איילת החלה ללמד בבית הספר בשער הנגב. את איילת מחליפה שוהם קבלן, ומסייעת לה- שיר ויינברג (גולן).

תודה לאתי קימלמן על הטיפול המסור בספריית המבוגרים, מחשובה, חידושה ושדרוגה. אתי מסיימת את תפקידה ומחליפה אותה חגית בלומנטל (גרעין) - בהצלחה.

תודה למשה פירסט. משה עבד בסעד 9 שנים במסירות רבה, באכפתיות, ובהשקעה גדולה. יחד עם משה עברנו את תקופת חורבן הנוי השכונתי בזמן בניית הממדי"ם, והחילונו את תקופת התקומה והחזרת המצב לקדמותו. משה וצוותו עבדו בתנאים קשים ביותר ועשו ככל יכולתם למען איכות החיים שלנו ולמען רווחתנו. איני בטוח שכולנו יודעים להעריך נכון את המאמצים שנעשו, ולהוקיר תודה אמיתית למשה ולצוות הנוי. בימים אלה מסיים משה את עבודתו בסעד, ומתחיל בעבודה חדשה. זה המקום להודות למשה מעומק הלב, על התקופה כולה, ולאחל לו בהצלחה. אנו בראיונות עם מנהלי נוי שמתמודדים לתפקיד, ובקרוב מאד נצטרך לקבל החלטה.

מי ראה ומי יודע?

בזמן שהוקם גן המשחקים ליד חדר האוכל, הנחנו שתי כסאות נדנדה חדשים, בתוך המיגונית הסמוכה. כסאות אלה אמורים היו להחליף את הנדנדות האימתניות בגן המשחקים ליד פעוטון אשל. משום מה נעלמו, או שאולי הונחו על ידי מישהו לשמירה במקום אחר: בכל אופן- הן אינן. כל היודע על מקום המצאן מתבקש לפנות אלי.

החיים שווים זהב

ילדינו חוצים מידי בוקר את צומת בית הנוער מלמעלה למטה, בדרכם לבית הספר החדש. עד אשר יותקנו מקפצות (במפרים) להאטת מהירות נסיעת הרכבים בציר מסוכן זה, ישנו הכרח במשמרות זהירות בדרכים- זה"ב. הכוונה למתנדבים שיעמדו בצומת בין השעות 07:25 עד 08:15. היש הורים? סבים וסבתות? נשמח אם יפנו לאורלי וידס-מרכזת חינוך.

שמחות

חני פרידמן הודיעה על חתונה עם בח"ל נתן לכר ממעלה גלבע. החתונה תתקיים בסעד, מייד לאחר חנוכה. מזל טוב מכולנו.

שבת שלום, ושנה טובה- **צפר**

אכתה האחמט את האב..

לכבוד

מזכירות קיבוץ סעד
חברים יקרים שלום רב,

תמו קייטנות איליין וזה הזמן להודות לכם וליתר הקיבוצים והישובים על הכנסת האורחים הנדיבה ולברך על החיבוק החם שהענקתם לילדינו.

אירוח קייטנות איליין הפך אצלכם זה מכבר למסורת ובכל שנה אנו מתפעמים מחדש נוכח ערכי הנתונה והעזרה ההדדית שהנכם מטפחים בקרב בני הנוער שלכם. בזכותם התאפשר לילדי איליין ליהנות משבוע של נופש ומפעילויות של כף והנאה. לחוות בילויים והכריות עם חברים חדשים ועם בני נוער שאינם נכים שלא תמיד זמינות עבורם בחיי היומיום – לשבוע נפלא שכזה אין תחליף.

אנא העבירו ברכה לכל התושבים על מעורבותם ותרומתם לקיומה של הקייטנה וליתר הגורמים שברוחב לב הטו שכם ותרמו להצלחתה.

תודה מיוחדת לבני הנוער ולרכזי הקייטנה אשר החליטו לוותר על חלק מחופשת הקיץ ובחרו לתת בעת הזו קדימות לאחר ולא לעצמם, תוך שהם סוחפים איתם רבים אחרים למטרה חברתית יוצאת מן הכלל שהעצימה את הפרט ואת הקהילה כאחד.

אני מאחל לכולכם שנה טובה ומבורכת.

בכבוד רב,

שמעון צוריאלי

מנכ"ל איליין

איוכהד וואיציק ברזילאי

ברכות חמות איום הנישואין ה-60

שתלכו לאושר, נחת ובריאות טובה

וצוד הרבה שנים של אהבה

קהילת סעד

איוכהד אואד ואלא האשפחה

אלא טוב אהואדת הנינה

נכדה אמרה ויוסי אואד

בת אמוריה ואסר אואד

אמרים ואמשה בן צבי

אלא טוב אהואדת הנין

נכד אנצמה ואיצחק טל

בן אסתר ואיאיר

בנות שירות לאומי תשע"ט

בשבועות האחרונים "נחתו" בסעד 11 נערות צעירות ומלאות מרץ שמתחילות את שנת השירות הלאומי שלהן כאן בסעד במוסדות החינוך השונים:

עדן שקלאר, ציפיה טוויל, יסכה דרוקמן, יסכה דידהי, צורית שוורץ - בחברת הנער.

מלכי גוטווין ומרים גורבצ'בסקי - במשק חי ובחינוך החברתי.

צופיה אוחיון - ביי"ס דעי"ת וקומונרית בני-עקיבא

אלונה מריק - בפעוטון כלנית

שיר סינאי ורחלי תורגימן - במשפחתון.

משנה שעברה נשארה אתנו גם חנה מאייר בחינוך החברתי.

בימים אלו הבנות מסתגלות לכל המהפכים בחייהן: מתלמידה למדריכה עם כל האחריות בכך, מילדה של אמא לנערה המשרתת רחוק מהבית וצריכה לדאוג לעצמה לכלכלה, כביסות, נסיעות... וחלקן ממגורים בעיר השוקקת - לחיים בקיבוצינו השקט (לרוב) עם כל המושגים החדשים ודרכי ההתנהלות המיוחדות (לחייב: לזכות? כלבו?). וכמובן הכרות עם אנשים חדשים, בעלי תפקידים שונים, להסדר עם חברות חדשות ועוד ועוד.

אז איך אנחנו יכולים לעזור?

בחינוך על השביל, בהזמנה לארוחת ערב, בהתעניינות בשלומן.

בשבועות הקרובים נתאים לכל בת משפחה מארחת (זה הזמן להתנדב!) ולבנות החינוך גם התנדבות בקהילה (יש רעיונות? הצעות?) כמו כן תהיינה בנות שתרכינה לעבוד קצת בבייביסיטר וכו' בשעות הפנויות. נאחל לבנות הצלחה רבה בתפקידים השונים והחשובים והשתלבות נעימה בקהילה!

אפרת פלואי

-מקשרת בנות ש.ל.

שעות פתיחת חנות "קו לקו" בחצי"ט:

יום ראשון – ערב ראש השנה – החנות תהיה סגורה.

יום שלישי – ערב יום כיפור – החנות תהיה סגורה.

יום ראשון – ערב סוכות – החנות תהיה סגורה

ימי חול המועד – רביעי ושישי, החנות תהיה פתוחה
בין השעות 10:00 – 12:00

יום ראשון ערב חג שני – החנות תהיה סגורה.

חנות קו לקו מאחלת לכל ציבור

חברי ותושבי סעד

חג שמח ושנה טובה ומתוקה...

הנחיות לפינוי אשפה מסודר

לאחר מבצע הניקיון המוצלח של השבוע, בו שיתפו חברים רבים פעולה, אנו מפרסמים הנחיות לימי השגרה על מנת לצמצם ככל הניתן את המפגעים סביב פחי האשפה ולמען סביבה נקייה יותר, אנא פעלו על פי ההוראות הבאות:

- יש להכניס את האשפה לתוך הפח בשקיות סגורות.
- אשפה גדולה שאינה נכנסת לפח ניתן להוציא אך ורק בימים שני וחמישי (למחרת-מגיעה משאית הזבל).
- גזם יש להוציא אך ורק בימי רביעי.
- צוות הנוי והתברואה של סעד יפעלו לפינוי האשפה בהקדם, כך שלא נצטרך להיפגש עם המטרדים במשך כל השבוע.

חברים המעוניינים לפנות את הזבל בעצמם לנקודות האיסוף יפעלו בבקשה לפי ההנחיות הבאות:

- פלסטיק- למכולה בסיפן שנמצאת ליד השיחים.
- מתכת- בחצר המסגריה .
- נייר (כולל ספרים ישנים) לפחי המחזור הכחולים בעמדות האשפה.
- קרטונים- לקרטוניה ברמפת חדר אוכל.
- רהיטים ישנים – לול המל.
- מוצרי חשמל ואלקטרוניקה- למחסן הספרים של ליפא , מול חדר מוסיקה (לתוך מכל הדולב בבקשה).
- בגדים ישנים- למחסן יד-שניה של יהודית מוסנזון, במבנה הישן שמדרום לבית –הכנסת, רק לאחר כיבוסם.
- ניתן למסור רהיטים וכלים במצב טוב למוריס מתקן האופניים, אשר יעביר את הדברים לרעייתו תמי, המטפלת בנוזקים באיזור. מוריס מגיע לסעד כל יום ראשון וניתן לתאם עמו טלפונית את פינוי החפצים. מספר הטלפון שלו 052-2626429. (מוריס מבקש: לא דברים במצב עלוב- על מנת לשמור גם על כבוד הנצרכים...)

בנושא פינוי האשפה לא חלים הכללים הבאים:

”זריזין מקדימים במצוות”

”אין מוקדם ומאוחר בתורה”

ולכן- אנא הקפידו להוציא את האשפה/ גזם אך ורק בימים שנקבעו לכך.

יחד נשמור כולנו על סעד נקייה ויפה.

גזרו ושמרו על המקרר, לטובת כולנו...